

■ Der er nu kun stumpen tilbage af venstre underben. Hudlaget holdes sammen med 35 hæfteklammer.

” Der flyver små stykker af knogle gennem lokalet. Den ene læge må træde lidt tilbage for ikke at få for meget af det vildfarne væv på sig.

Fra artiklen.

Musklene bliver stoppet ind på plads, inden sidepuderne bliver trukket sammen.

Den ene læge holder sidepuderne på plads, imens den anden begynder at sy.

- Vi syr underhuden sammen først. Vi må ikke sy i musklene, så dør de, siger overlægen.

Da underhuden er syet sammen, begynder lægerne at hæfte det yderste hudlag sammen med noget, der ligner en hæftemaskine.

Der er 35 hæfteklammer i benet, da lægen er færdig.

- Det er den flotteste operation i år, siger den ene læge og smiler, imens hans kollega tilføjer:

- Og den flotteste stump.

Det bløder lidt ud igennem den forbindelse, en af sygeplejerskerne allerede er ved at lægge.

Han starter med at sætte noget klistret gaze inderst.

Man kan ane klipsene igennem det gummiagtige stof.

Bagefter polstres stumpen på en hel særlig måde, så den ikke bliver belastet.

Sterilsygeplejersken tæller servietterne. De er der allesammen. Alle tager mundstykket af.

Operationen er officielt overstået.

Det hele har taget lidt under en time.

Jeg kunne godt spise en bøf

Narkosesygeplejersken begynder at kalde på Morten.

Han kommer hurtigt op til overfladen, og sygeplejersken fortæller ham, at operationen er gået godt.

Da hun er sikker på, at Morten selv kan trække vejret, tager hun intuberingsslangen ud.

Morten kommer hurtigt til bevidsthed, men er stadig i en narkoserus.

- Jeg har da morgenånd, så det er godt, at man ikke kan lugte det på billederne, konstaterer han hurtigt.

Han kigger ned ad sig selv. Kigger på stumpen, men registrerer det ikke rigtigt.

- Jeg er sulten, jeg vil gerne have en bøf, siger han.

- Det tror jeg lige, du skal vente lidt med, siger den ene sygeplejerske venligt.

Hun tjekker Mortens blodtryk og sikrer sig, at han har det godt, inden han bliver løftet over på en seng.

- Så er det bare fremad, siger Morten, da sengen køres ud af operationsstuen.

Af Camilla Falkenberg

Foto: Asbjørn Sand

cafa@fyens.dk, assa@fyens.dk

” Hvis ikke vi gjorde det ordentligt, ville blodet stå ud på væggen bag dig, så meget kraft er der i den. Fuldstændig ligesom på film.

Overlægen har sikret sig, at den store pulsåre er lukket til.

Sådan har vi gjort

Fyens Stiftstidende har fulgt Morten Reseke siden december 2010.

Gennem interviews med Morten og ved at være med under hele forløbet, har vi kunnet fortælle hans historie.

Sidste søndag startede vi fortællingen om Mortens amputation og hans nye liv.

Mortens mål er at komme ud og køre på sin motorcykel til foråret.

Læs med på næste søndag

Morten vågner op og begynder sin genoptræning..